

Adri Duivesteijn

Den Haag, 15 juli 2014

Aan Hans Spekman, voorzitter van de PvdA

Beste Hans,

Het sentiment rond de Partij van de Arbeid – nu (nog) de grootste linkse partij van Nederland – is ronduit slecht te noemen; zó slecht, dat het de vraag rechtvaardigt of dat in de toekomst nog wel zo vanzelfsprekend is. Hoe kan het dat de PvdA na de eclatante verkiezingsuitslag in 2012, dus in zo'n korte tijd, zoveel krediet bij haar kiezers en veel van haar leden heeft verloren? Minstens zo zorgelijk vind ik dat er binnen de PvdA geen werkelijk gesprek wordt gevoerd over de oorzaken, en over hoe wij gemeenschappelijk kunnen werken aan het herstel van het vertrouwen in de PvdA.

Naar mijn idee heeft het verlies van vertrouwen veel te maken met het gegeven dat de wereld van 'het Binnenhof' zich meer en meer manifesteert als een zelfstandige entiteit. Waar er eerder (te) strikte verbindingen waren met de (zuilen)maatschappij, dan wel dat de politieke fracties deel waren van een bredere politieke beweging, lijkt het politieke bedrijf nu haar betekenis te ontleen aan een werkwijze waarin vooral het transactie-denken tussen fracties domineert.

Ik zie dit transactie-denken als een belangrijke oorzaak van de vervreemding van de PvdA ten opzichte van haar eigen achterban. Het leidt immers binnen het regeerakkoord en de verschillende deelakkoorden tot een complex stelsel van afspraken die vaak innerlijk tegenstrijdig zijn, en die het op onderdelen van het beleid steeds moeilijker maken om de eigen waarden geloofwaardig overeind te houden.

Een herstel van vertrouwen begint met het gesprek waarin wij oorzaken doorgronden en wat een gemeenschappelijke inzet zou kunnen zijn om het vertrouwen te herstellen. Het is daarom dat ik – op persoonlijke titel – een essay heb geschreven, dat ik via jou graag aan de leden van de PvdA doe toekomen.

Met partijgenootschappelijke groet,

Adri Duivesteijn

CC:

- Politiek Ledenraad van de PvdA, Eerste en Tweede Kamerfractie, Bewindspersonen van de PvdA, WBS en Lokaal Bestuur.